

допитъ и Стара-планина. До като измине Пловдивското поле, Марица държи източна посока, после завива на юго-изтокъ, навлиза въ южна Тракия като голѣма и пълноводна рѣка. При Одринъ уголѣмена съ Тунджа и Арда продължава пѣтя си за Бѣло море.

Отъ лѣва страна въ Марица се вливатъ: Тополница, Луда-Яна, Гьопса (Стрема) и Еркене, а отъ дѣсна — Ели-дере, която тече презъ хубавата Чепинска котловина.

Край Марица върви желѣзенъ пѣтъ, който иде отъ София—Пловдивъ за Цариградъ и Деде-агачъ. На Марица има много градове и села. Отъ тѣхъ най-голѣмъ е **Пловдивъ**, който се издига горделиво на три хълма и има твърде чудно и живописно положение.

А край Одринъ Марица се събира съ Тунджа и Арда и тритѣ реки — три сестри съ пѣсни достигатъ Бѣло море. За тѣхъ се пѣе и пѣсенъта:

„Посбили ми се, посбили
До три рѣки — три сестри;
Арда, Марица и Тунджа“.

К. Рачевъ.

Маричинитѣ езера и връхъ Мусала.